

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΨΕΥΔΗΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ

Πρό πενταετίας καί πλέον έτελείτο έν τῷ έν Πειραιεὶ ένοριακῷ Ναῶ τοῦ άγίου Βασιλείου έκάστην 14 Νοεμβρίου Ιεροτελής πανήγυρις καί λειτουργία εἰς μνήμην τοῦ δῆθεν «Νεομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ εκ Σπετσῶν.»

Τούτο βεβαίως δέν ἦτο έν γνώσει οὔτε τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, οὔτε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διότι, καθὼς φαίνεται, ὁ Ιερεύς, ὁ τὸ πρῶτον ἀναλαβὼν νά τελέσῃ έν τῷ εἰρημένῳ Ναῶ τήν τοῦ δῆθεν νεομάρτυρος πανήγυριν, δέν ἐζήτησεν, ὡς ὠφείλε, πληροφορίας προηγουμένως παρά τῶν ἀνωτέρων τοῦ εκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, καθ' ὅσον πληροφορημένος ὦν ὅτι τοιαύτη τις πανήγυρις έτελείτο καί ἀλλαγῶ, καί δὴ έν Αἰγίῳ, ἐνόμισεν ὅτι ἦτο κοινή τις καί ἀνεγνωρισμένη τῆς Ἐκκλησίας εορτή. Οὕτω δέ ἡ μὲν ψευδοεορτή έτελείτο καί μετὰ ἀρτοκλασίας ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν, οἱ δὲ εὐσεβέστεροι τῶν τῆς ένορίας εἶχον ἱστορήσῃ καί εἰκόνας τοῦ δῆθεν άγίου, καί ἰδιαίτερα δὲ εἰκὼν ὑπῆρχεν ἀφιερωμένη έν τῷ ρηθέντι Ναῶ, χωρὶς οὐδέν τούτων νά ἔχη ἔλθῃ εἰς γνώσιν τῶν εκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. Ἡθελε δὲ τὸ πρᾶγμα καί ἐξακολουθήσῃ ἴσως, πρὸς μέγα εκκλησιαστικὸν σκάνδαλον, ἂν μὴ ὁ ἡμέτερος συντάκτης καί διευθυντής τῆς «Χριστιανικῆς Ἀληθείας», λαβὼν ἐπιστολήν εκ Σπετσῶν παρά τινος συνδρομητοῦ τῆς «Χριστιανικῆς Ἀληθείας», πληροφορίας ζητοῦντος ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ἦναι τῷ ὄντι άγιος ἢ ὄχι ὁ δῆθεν νεομάρτυς Παντελεήμων καί ἂν πρέπη νά τελεῖται ἡ πανήγυρις του καί νά προσκυνῶνται ἡ εἰκὼν του, δέν ἀνείκνει τήν ὑπόθεσιν σπουδαίως.

Οὕτω ἀπήτησε μὲν προχείρως εἰς τὸν πληροφορίας ζητοῦντα συνδρομητήν (βλέπε καί τήν ἐπιστολήν καί τήν ἀπάντησιν εἰς τὸ τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1899 φυλλάδιον τῆς «Χριστιανικῆς Ἀληθείας»), μὴ θέ-

λων ὅμως νίποσανθῆ γνώμην ἀτομικήν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἕτε σπουδαιοτάτου ὄντος, ἐπέβαλε δὴ τοῦ Σ βασιμωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τήν ἐξῆς ἀναφορὰν του πρὸς τήν Ἱερὰν Σύνοδον :

Πρὸς τήν Σεβ. Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ ἐπιστολῆς ἀπευθυνθείσης μοι ὡς Συντάκτης τῆς θρησκευτικῆς ἐφημερίδος «Χριστιανικῆ Ἀλήθεια» περί τοῦ «Νεομάρτυρος Παντελεήμονος» καί μὴ ἐπιθυμῶν αὐτογνωμόνως καί αὐτοβούλως νά ποφανθῶ περί τοῦ ζητήματος ἀποτείνωμαι εὐσεβάτως πρὸς τήν Σεβαστήν μοι Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥς ἐλάχιστον καὶ μὲν μέλος τυγχάνω, ἐπερωτῶν πρὸς διαφωτισμὸν τῆς υπεργερθείσης ἀπορίας τῶν εὐσεβῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ἡμέτερου φύλλον τᾶ ἐξῆς :

α) Ἀνεγνωρισθῆ ὡς άγιος ὁ «Νεομάρτυς Παντελεήμων» καί δέον νά θεωρηταί ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τῶν πιστῶν ἢ οὐχί ;

β) Ἐπιτρέπεται νά τελεῖται ἡ μνήμη αὐτοῦ καί νά ψάλλεται ἡ ποιηθεῖσα αὐτῷ ἑσματικὴ ἀκολουθία έν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς ἢ οὐχί ;

γ) Ἐπιτρέπεται νά ἱστορῶνται εἰκόνας αὐτοῦ καί νά προσκυνῶνται εὐλαβῶς ἢ οὐχί ; Ἐν ἀρνητικῇ δὲ ἀπάντησιν τί πρέπει νά γίνωσιν αἱ γραφεῖσαι ἱερὰ αὐτοῦ εἰκόνας, ἅς πολλοὶ εὐσεβεῖς ὀρθόδοξοὶ ἔχουσι καί εὐλαβουῦνται ;

Τὰ τρία ταῦτα ἐρωτήματα ταπεινῶς καί προσκυνητῶς ὑποβάλλων τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἐπιζητῶ τήν ὀριστικὴν αὐτῆς ἀπόφασιν ἵνα δημοσιεύσω ταύτην έν τῷ ἡμέτερῳ περιοδικῷ πρὸς διαφωτισμὸν τῶν διαπορούντων εὐσεβῶν συνδρομητῶν.

Συνημμένως δὲ τῇ παρουσίᾳ ἀποστέλλω καί τὸ φύλλον τῆς 30 Ὀκτωβρίου ε. ε. τῆς «Χριστιανικῆς Ἀληθείας» έν ᾧ κατεχωρί-

σθῆ ἡ ἀνω ῥηθείσα ἐπιστολή καί σχετικὴ τῆς Συντάξεως ἀπάντησις.

Πεισθῶς ἐπι ἡ εὐλαβῶς ὑποβαλλομένη αὐτῇ αἰτήσίς μου θέλω τύχη τῆς θεούσης ἀπαντήσεως,

Ἐποσημειοῦμαι εὐσεβάτως

Ταπεινότατον τέκνον

τῆς ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Γεώργ. Σπ. Μακρῆς

Συντάκτης Ἱεροσολ. Ἀληθείας

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 23 Νόβριου 1899.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης τὸ πρῶτον παρά τοῦ ἡμετέρου Συντάκτου μανθάνων ὅτι έτελείτο έν τῷ ὑπὸ τῶν ποιμαντορίων τοῦ ένοριακῷ Ναῶ ἀκολουθία ψευδοεορτῆς, ἐξεπλάγη, μεγάλως καί ἐθλίθη, ἐπέβαλε δὲ ποινήν ἀσκήσιας εἰκοσαήμερου εἰς τὸν ἐπιτελέσαντα τήν ψευδοεορτὴν ἐφημέριον καί εἰσήγαγεν εἰς τήν Ἱερὰν Σύνοδον τήν ἡμετέραν ἀναφορὰν.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἀφορμὴν λαβούσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συνεζήτησε τὸ ζήτημα καί ἀπεφάσισε νά ἐκδώσῃ ἐγκύκλιον πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνά τὸ Κράτος Σιβ. Ἱεράρχας καί τὰς Ἐπισκοπικὰς Ἐπιτροπὰς, δηλοῦσα διὰ ταύτης ὅτι ἐμμένει εἰς τήν παλαιὰν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ 1865, ἥς καί συναπέστειλε τήν ἐπὶ τῷ ἀντικειμένῳ ἐγκύκλιον.

Τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην ἐγκύκλιον, λήουσιν ὀριστικῶς πλέον τὸ ζήτημα καί οὐδὲ τὴν παραμικρὰν ἀρνούσασιν ἀμφιβολίαν, εὐχεστέηται νά κοινοποιήσῃ καί ἡμῖν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, διὰ τοῦ Σιθασμωτάτου Μητροπολίτου, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

Ἀριθ. πρωτ. 4126

Διεκπ. 1282.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνά τὸ Κράτος Σεβασμ. Ἱεράρχας καί τὰς Ἐπισκ. Ἐπιτροπὰς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λαβούσα ἀφορμὴν εκ τινος ἀπευθυνθείσης αὐτῇ ἐρωτήσεως, ἂν ἀνεγνωρισθῆ ὡς άγιος ὁ χαρακτηρισθεὶς καί